

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

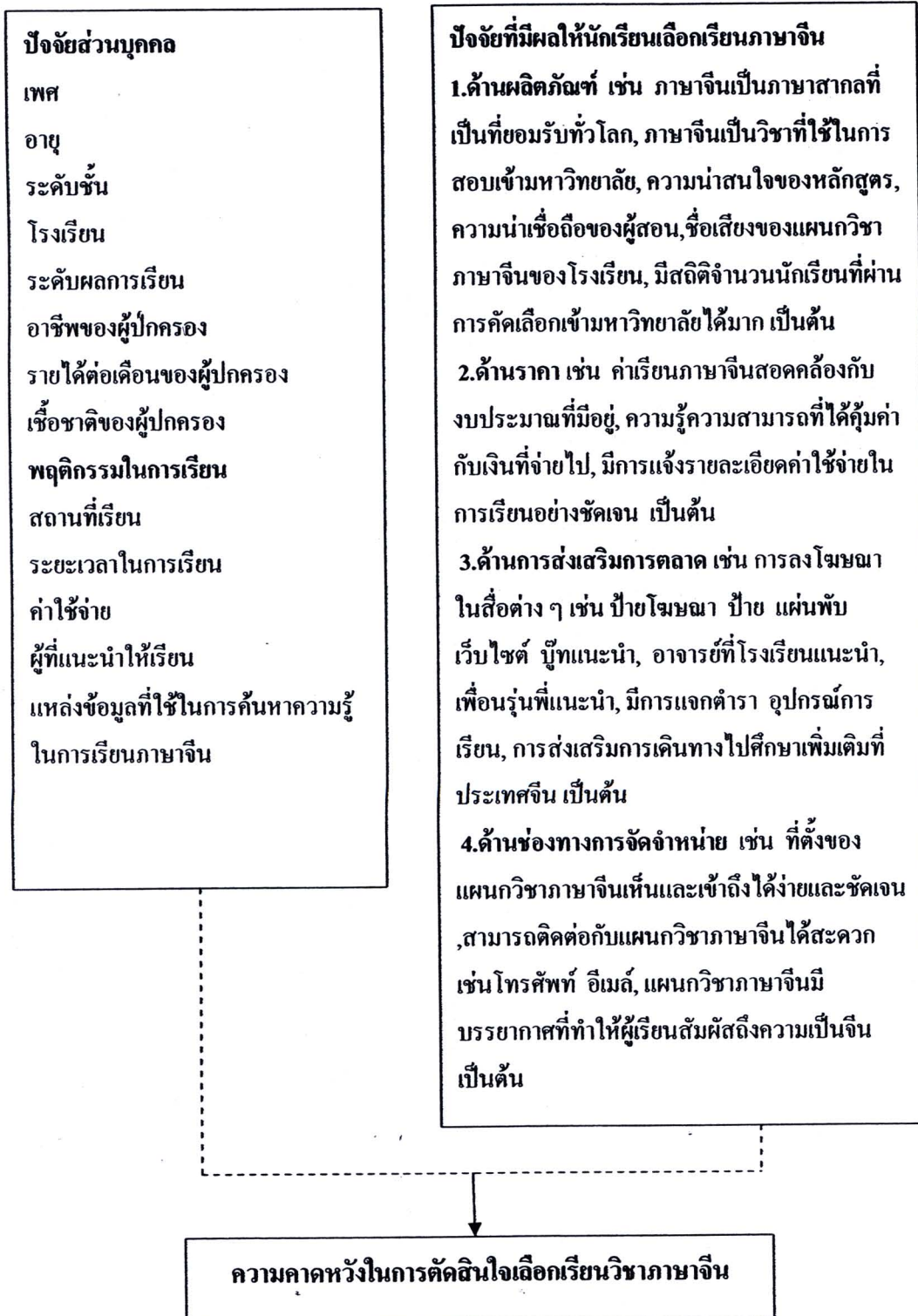
ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้เรียนภาษาจีนทั้งหมดในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนกลุ่มตัวอย่างจะทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากประชากรทั้งหมด (Population) คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สายศิลป์ภาษาจีน จำนวน 287 คน จากโรงเรียน 10 โรงเรียน ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยโรงเรียนเทพศิรินทร์เชียงใหม่จะมีจำนวนนักเรียนที่ต้องการศึกษาจำนวน 17 คน เนื่องจากโรงเรียนเทพศิรินทร์เชียงใหม่ได้เริ่มเปิดการเรียนการสอนวิชาภาษาจีนเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2554 จึงมีจำนวนนักเรียนเพียง 17 คนและอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งหมด ส่วนอีก 9 โรงเรียน ผู้ศึกษาได้เจาะจงคัดเลือกโรงเรียนละ 30 คน ซึ่งมีทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ดังมีรายชื่อดังนี้

รายชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนที่ต้องการศึกษา
1. โรงเรียนเทพศิรินทร์เชียงใหม่	17 คน
2. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย	30 คน
3. โรงเรียนวัด โนทัยพายัพ	30 คน
4. โรงเรียนช่องฟ้าซินเชิงวณิชชาบำรุง	30 คน
5. โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน	30 คน
6. โรงเรียนคาราวินวิทยาลัย	30 คน
7. โรงเรียนปิ่นสร้อยไขลววิทยาลัย	30 คน
8. โรงเรียนมงฟอร์ตวิทยาลัย	30 คน
9. โรงเรียนนวมวิทย์	30 คน
10. โรงเรียนวาริชเชียงใหม่	30 คน

3.2 กรอบแนวคิดที่ใช้ศึกษา

ภาพ 3.1 ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนภาษาจีนของนักเรียน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนจำนวน 287 คน แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับชั้น โรงเรียนระดับผลการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง และเชื้อชาติของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาภาษาจีน ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย

ตอนที่ 3 ความคาดหวังในตัดสินใจเลือกเรียนวิชาภาษาจีน ประกอบด้วย ความคาดหวังในการศึกษาต่อในระดับสูง ความคาดหวังในการประกอบอาชีพและรายได้ ความคาดหวังต่อเกียรติยศและชื่อเสียง

แบบสอบถามนี้ได้นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนโรงเรียนวาริชจำนวน 10 คนแล้วนำแบบสอบถามนั้นมาวิเคราะห์ ตรวจสอบความถูกต้องของทั้งข้อมูลและแบบสอบถาม และดำเนินการแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนนำมาใช้กับกลุ่มประชากรจำนวน 287 คน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ในการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) มีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาภาษาจีน และตอนที่ 3 ข้อมูลด้านความคาดหวังในตัดสินใจเลือกเรียนภาษาจีน เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยแต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละระดับดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

และกำหนดช่วงของค่าเฉลี่ยเพื่อทำการวิเคราะห์ผลแบ่งออกเป็น 5 ระดับจากช่วง
ค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00	หมายถึง	สำคัญมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49	หมายถึง	สำคัญมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49	หมายถึง	สำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49	หมายถึง	สำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49	หมายถึง	สำคัญน้อยที่สุด